

Sammen om verdens viktigste oppdrag

I denne tida vi lever i, reiser Gud opp et folk som han utrunder for å fullføre oppdraget. Det er et folk som lever i fellesskap med Jesus på en slik måte at de omfavner spenninger og utfordringer.

Hvorfor i alle dager har det gått så tregt med å se misjonsbefalingen fullført? Det spørsmålet har jeg stilt meg mange ganger opp gjennom årene. Det står ikke på Jesus, han har lovet å være med alle slags dager. Det har å gjøre med vår respons på befalingen hans. Han har gitt et klart oppdrag, og han har lovet å være med, men vi må gjøre jobben. Når vi leser i Bibelen og ser kirkehistorien, så er det tydelig at det er en sammenheng mellom hvor fokusert folk er på relasjonen til Jesus og evnen til å gjennomføre oppdraget fra Jesus.

Evangeliet om Jesus Kristus handler om en relasjon, ikke en organisasjon. Fellesskapet til Jesus er så grunnleggende at det er det avgjørende på dommens dag.¹ Evangeliet handler om å komme til Jesus med alt vi er og har, og gi oss selv til ham, og gjøre ham til sentrum i livet vårt. Alt vi er og gjør springer etter dette ut fra fellesskapet med Jesus. Her ligger det radikale i forhold til evangeliet. Alt som vi gjør som har sitt utspring i fellesskapet med Jesus er liv, og alt som vi gjør som ikke har sitt utspring i Ham bringer død

GREPET AV JESUS KRISTUS

Derfor er kilden det viktige, mer enn selve handlingen. Dette demonstreres til fulle når Jesus blir salvet av Maria i Betania.² Hun brøt alle skikker og rollemønstre da hun som kvinne brøt seg

inn i middagsselskapet og øste over Jesus en salve verdt tusener av kroner. Jesus sier at det hun gjorde skal fortelles der evangeliet forkynnes. Hvorfor er dette så viktig for Jesus? Jo, han vil få fram at er du drevet av kjærlighet til Jesus, kan du bryte ut av roller og skikk og bruk uten at det er poenget, fordi motivet ditt er rent og viktig for Gud.

Et apostolisk arbeid er preget av en slik tankegang. Fokuset er på at Jesus og alt vi er og gjør har sitt opphav i ham.³ Derfor er åpenbaringen av Jesus et viktig kjennetegn på en apostel.⁴

Paulus beskriver dette når han i Filipperbrevet kapittel 3 beskriver hvordan alt som før var viktig mister sin verdi fordi han har møtt Jesus Kristus. Han blir grepet av Jesus, og det taket Jesus får på ham forandrer alt. Han ønsker samtidig å gripe Jesus mer, og denne nære kjærlighetsrelasjonen er kjernen i alt Paulus skriver i sine brev.

FORANDRET LIV I MØTE MED JESUS

Nye verdier.⁵

Det blir andre ting som blir viktig. Det som betyr noe for oss formes av Gud og ikke av samfunnet rundt oss, ikke av jobb, karriere, status og anseelse. Prioriteringene våre endrer seg fordi det som betyr noe blir forandret. Penger blir for eksempel et redskap for å velsigne andre og se Guds rike gå fram mer enn å øke vårt eget forbruk.

Motivasjon.⁶

Vi erfarer et møte med Jesus der han tar vår synd, egenrettferdighet, stolthet og nederlag og gir oss sin tilgivelse og Den hellige ånd i bytte. Det skaper en ny og indre motivasjon. Det er en åndelig motivasjon som er styrt av gudsfrykt og kjærlighet. Ikke av skyld, frykt, penger, gruppepress eller personlig egotripp. En indre åndelig motivasjon er robust og gjør oss i stand til å takle motgang og utfordringer uten å feige ut.

Målrettet liv⁷

Paulus lot seg ikke hefte av ting som skjedde med ham og rundt ham slik at han mistet fokus. Han hadde et oppdrag fra Jesus som gjorde at han aldri lot seg stoppe av utfordringer eller dvelte ved fortida. Relasjonen til Jesus var sterkere enn vanskelige folk, forfølgelse, tilbakeslag, ubesvarte spørsmål og urettferdig behandling.

Når vi leser misjonshistorien, ser vi at akkurat det samme som Paulus beskriver i Filipperne kapittel 3 skjedde med de pionerene som forandret kulturer i vår tid med evangeliet.

OPPDRAGET FORMER ARBEIDSMÅTEN

1. Fokuset blir på å gjøre alle sterke i relasjonen til Jesus Kristus. Paulus sier at han ikke vil vite av noe annet enn Jesus Kristus og han korsfestet.⁸ Korset har en vertikal og en hor-

1. Matt.7,21-23 +25,1-12

2. Mark.14,3-9, Joh.12,1-8

3. Ef.4,16, Kol.2,6 + 3,1-11

5. Fil.3,7

4. Ef.3,1-5, Gal.1,10-16

6. Fil.3,12, Joh.7,37-38

7. Fil.3,12-14

isontal stolpe. Den vertikale er størst, dvs. at vår relasjon til Gud i bønn, lovprisning, takknemlighet og Guds ord er det bærende elementet i alt vi gjør. Den horisontale dimensjonen, som representerer fellesskap, vennskap, formidling av evangeliet og lignende, er viktig og nødvendig. Og den er sunn så lenge det aldri blir viktigere enn den personlige forholdet til Jesus. Dersom det horisontale får for stor plass, blir det strev, krav, binding til mennesker, avhengighet til ytre ting og til slutt død. Apostolisk lederskap vil alltid være bevisst på dette, og ikke gå snarveger for å oppnå kortsiktig gevinst. Derfor er mye av lederskapet koblet opp til det å be for mennesker og arbeide i den usynlige verden.⁹ Alt som tar Jesu plass i menigheten og folks liv blir tatt tak i. Det kan være gode ting i seg selv, men det fører til sjuende og sist til menneskelige ordninger, religiøse øvelser og fokus på ytre ting, og da vil vi reagere.¹⁰

2. Vi vil ha en kultur som er endringsvillig og fleksibel. Jesu oppdrag betyr at vi skal se Guds rike komme til jord, og ikke at vi skal bli fjernet fra realitetene rundt oss. Det betyr at vi ser for oss store forandringer, utfordringer, kamper, noen nederlag og mange seire. Da kan vi ikke ha en organisering som er rigid og fastlåst med faste roller. Vi skal forandre og pio-

ner. Det betyr at vi ikke vil bygge opp et hierarki med roller og tjenesteveger. Vi vil ha en organisering på alle planer der livet fremmes, vi vil være fleksible til å takle forandringer. Flexibiliteten skal ikke fremme tilpasning til kulturen rundt oss, men være med å gjøre oss i stand til å skape forandring. For at dette skal lykkes, trenger vi sterke familier og foreldre som bygger inn verdier hos barna. Da tenker vi ikke bare kjernefamilier og biologiske foreldre, men åndelige fedre og mødre som engasjerer seg i folk, som er tydelige og viser omsorg. Mennesker som er trygge i Gud og har sterke åndelige foreldre er robuste og i stand til å takle trykket som kommer når en vil ha reformasjon.

3. Vi blir visjonsstyrt og oppdragsfokustert.

Grunnkraftene i det naturlige mennesket er å beskytte, bevare og trygge. Et apostolisk arbeid vil utvikle, utruste og utfordre. Her ligger det en spenning og dynamikk som vi må leve med og omfavne for å lykkes. Vi skal både se oppdraget i nærmiljøet slik at vi er reelle hverdagskristne, samtidig som vi vil ta del i et apostolisk arbeid som strekker seg langt forbi våre grenser. Paulus skriver mye om dette i flere av sine brev.¹¹ Vedlikeholdskulturer blir utfordret av folk med et apostolisk oppdrag. Vi trenger omsorg, kjærlighet, empati og kvile. Men alt dette har et formål: Vi

skal bringe evangeliet til verden ende. I Matteus 9,37-38 sier Jesus at høsten er moden, men arbeiderne få, og at vi skal be Gud sende ut arbeidere. Ordet å sende ut her betyr egentlig å kaste ut/drive ut. Det innebærer motstand og smerte. Det er realitetene i et apostolisk arbeid. Vi tenker videre, videre, videre. Evangeliet ble spredt fra Jerusalem etter pinsedag, først og fremst gjennom at kristne måtte rømme byen p.g.a. forfølgelse. Det var ikke en planlagt gjennomtenkt strategi der alle usikre faktorer var under kontroll.

I denne tida vi lever i, reiser Gud opp et folk som han utrustet for å fullføre oppdraget. Det er et folk som lever i fellesskap med Jesus på en slik måte at de omfavner spenninger og utfordringer. Vi gir en respons i tro på samme måte som Maria¹² når Gud kaller oss til det umulige ut fra våre erfaringer og forstand. Da blir det arbeidsforhold for gavene som Jesus gir, slik at oppdraget blir fullført og Jesu menighet blir moden.¹³

Terje Dahle
tedahle@online.no

8. 1 Kor.2,1-2

9. Kol. 2,1-5, Ef.1,15-22

10. 2 Kor.11,2-3, Gal.1,6-9, Kol.2,6-19

11. Fil.4,10-20,1 Kor.4

12. Luk.1,38

13. Ef.4, 11-15